

– eerste voordracht

Stockholm, april

Het huidige verlangen naar een verdiept Christus-begrip. De drie wegen naar Christus: 1. door de evangeliën – 2. door innerlijke ervaring – 3. door initiatie. De weg door de evangeliën: het beleven van de evangeliën in de vorige eeuwen; interesse in de door de beelden veroorzaakte gevoelens, niet in de historische realiteit. De evangeliën en de geesteswetenschap. – Begrijpen van de mensennatuur als noodzakelijke voorwaarde voor de weg van de innerlijke ervaring. De tweevoudige gang van de innerlijke mensenontwikkeling door het inwerken van de luciferische krachten. Ontwikkeling van de Ik-organisatie op het 20ste, 21ste jaar. Optreden van het Ik-bewustzijn al op het 3de, 4de jaar. Gevolgen van het losscheuren van Ik-bewustzijn van de Ik-organisatie: ziekte, ouderdom, dood; maar ook de mogelijkheid tot vrijheid. Het versterken van het Ik door de Christusimpuls. Het verschil tussen Boeddha en Christus. Het Christusgevoel in de eerste drie na-atlantische kultuurperioden: hun relatie tot de oude planetentoestanden: zeven heilige risji's – oude Saturnus; Zarathoestra-kultuur – oude Zon, Osiris-kultuur – oude Maan. De mogelijkheid van de innerlijke Christus-ervaring in het geïsoleerde leven.

– tweede voordracht

Stockholm, april

De boven-religieuze weg van de initiatie (inwijding). De uitbrei-

ding van de initiatiegeheimen als taak van de antroposofie; haar mogelijkheid om alle religies te respecteren en te waarderen aan het voorbeeld van het boeddhisme. Uitgangspunt van de religies: de persoonlijkheid van de stichter ervan. Uitgangspunt van de christelijke initiatie: de dood van Christus, het mysterie van Golgotha. Ziekte en dood als dammen van de goede machten tegen de invloeden van Lucifer. Over de relatie van de mens tot het dierenrijk: de vereffening van de aan de dieren aangedane pijnen op Jupiter door de belichaming van parasitaire dieren. Het mysterie van Golgotha. Het principe van de metamorfose in de bovenzinnelijke wereld. Het binnentreden van de Christus op aarde om het luciferische principe te bestrijden als tegelijk zintuiglijk en bovenzinnelijk gebeuren. Het geopenbaarde inwijdingsprincipe. De mythe van Osiris-Seth in dit verband. De oude Egyptenaren en Grieken waardeerden de individuele inkarnatie (Pythagoras–Euforbos). Christus als Heer van het karma. Het verzorgen van de christelijke inwijding bij de broederschap van de heilige graal, en in de gemeenschap van de rozenkruisers; en de reden voor het honderdjarige geheim rond haar leidende personen. Na het mysterie van Golgotha geen profeten meer. Antroposofie als synthese van de religies.